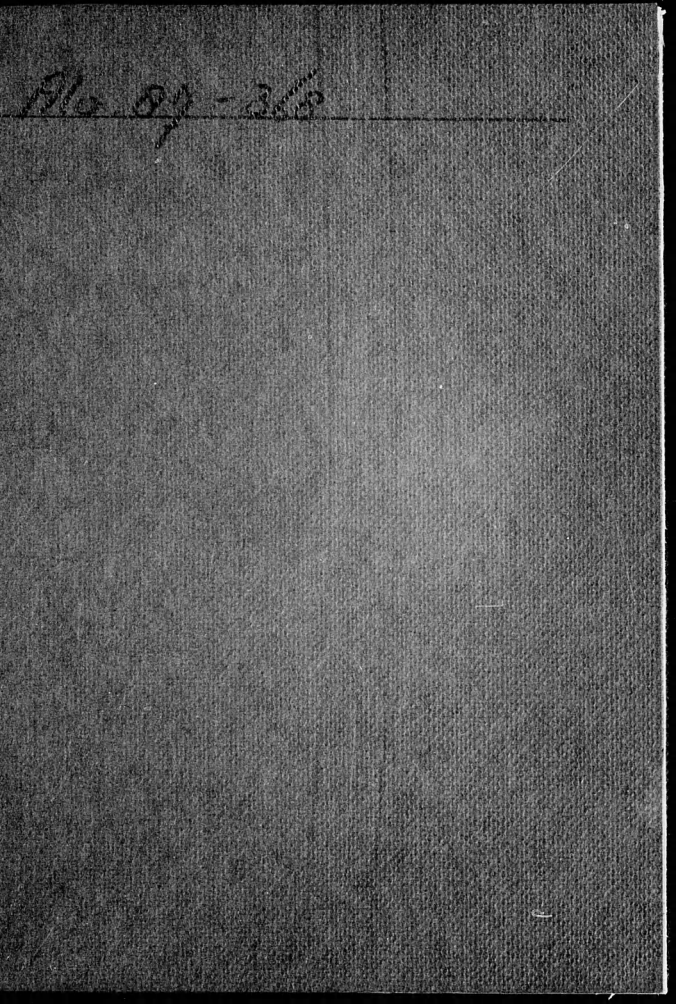
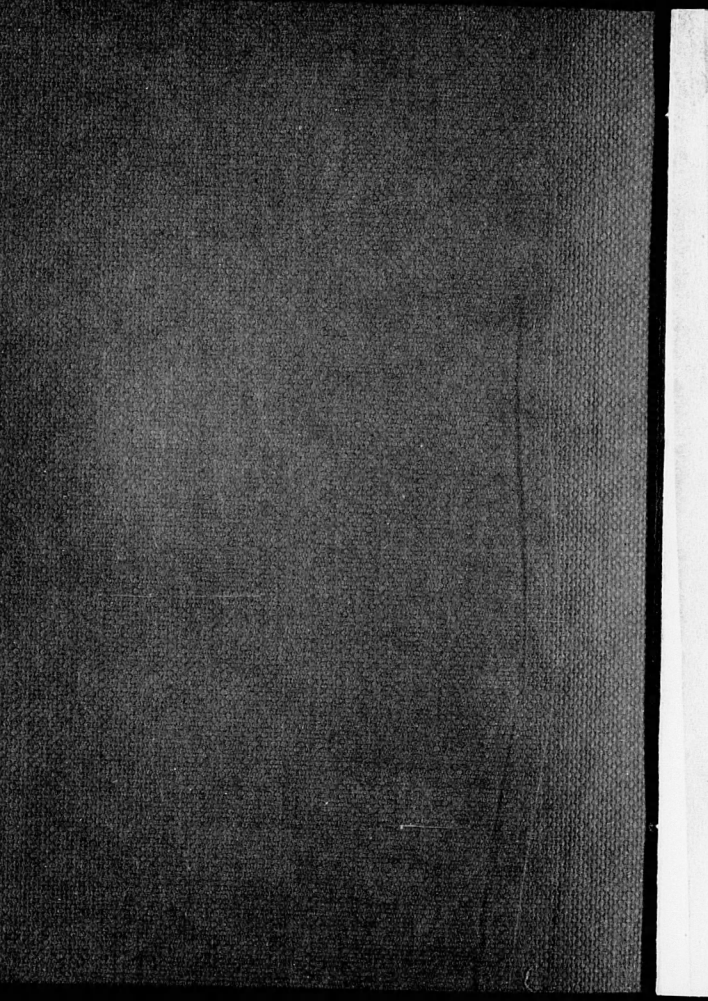

File 89-352

ONZE LIEVE VROUW

VAN
LOURDES.

KORTE SCHEETS,

GETROKKEN UIT DEN

Herderlijken Brief van Mgr. BILLÈRE, Bisschop van Tarbes,
den 23 Mei 1886;

GEVOLGD DOOR EENE

LIJST

DER 18 VERSCHIJNINGEN VAN O. L. V.

AAN

BERNADETTE SOUBIROUS,
in de Grot van Massabielle
nabij LOURDES:

11 Februari tot 15 Juli 1858.

ROERMOND,

HENRI VAN DER MARCK.

ONZE LIEVE VROUW

VAN

L O U R D E S.

ONZE LIEVE VROUW

VAN
LOURDES.

KORTE S C H E T S,

GETROKKEN UIT DEN

Herderlijken Brief van Mgr. BILLÈRE, Bisschop van Tarbes,

den 23 Mei 1886;

GEVOLGD DOOR EENE

L I J S T

DER 18 VERSCHIJNINGEN VAN O. L. V.

AAN

BERNADETTE SOUBIROUS,

in de Grot van Massabielle

nabij **LOURDES:**

11 Februari tot 16 Juli 1858.

ROERMOND,

HENRI VAN DER MARCK.

1889

ONZE LIEVE VROUW

VAN
LOURDES.

KORTE SCHETS,

GETROKKEN UIT DEN

Herderlijken Brief van Mgr. BILLÈRE, Bisschop van Tarbes,

den 23 Mei 1886;

GEVOLGD DOOR EENE

L I J S T

DER 18 VERSCHIJNINGEN VAN O. L. V.

AAN

BERNADETTE SOUBIROUS,

in de Grot van Massabielle

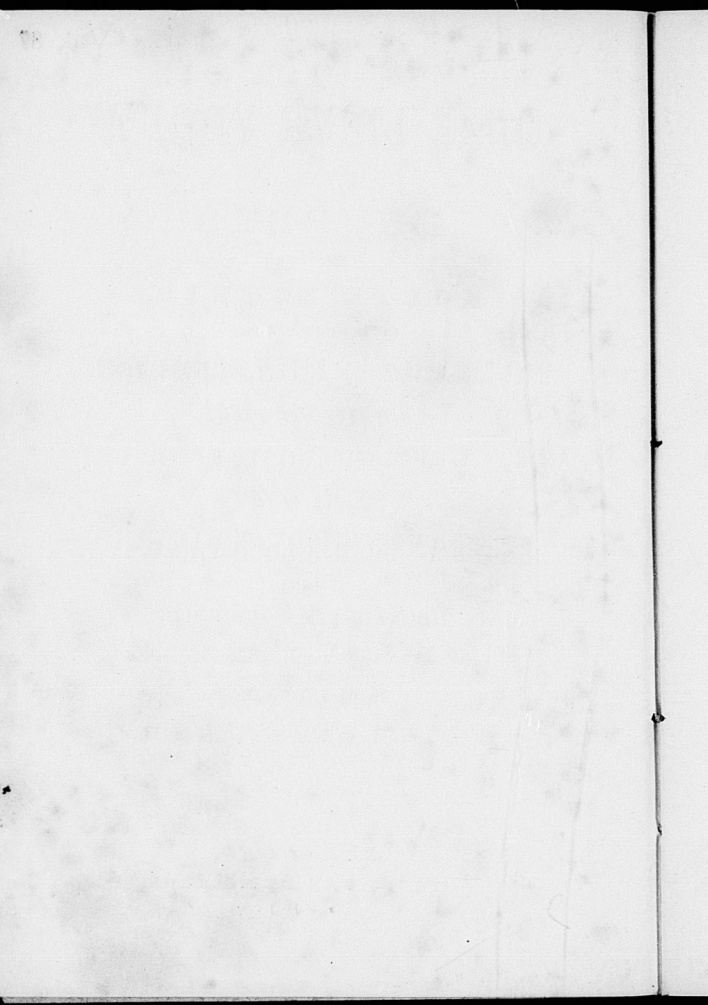
nabij LOURDES;

11 Februari tot 16 Juli 1858.

ROERMOND,
HENRI VAN DER MARCK.

1889

ONZE LIEVE VROUW

VAN

L O U R D E S.

I. De Verschijningen.

Het was in het jaar 1858, in het vierde jaar na de verkondiging van het geloofspunt der Onbevleete Ontvangenis. De Moeder van Jezus wilde hare kinderen op aarde beloonen voor de glorie, die zij Haar den 8 December 1854 door den onfeilbaren mond van Paus Pius IX verleend hadden. Zij wilde hun geloof en hunnen moed aanwakkeren tot den naderenden strijd. — Achttienmaal verscheen Zij in den vollen dag, aan een eenvoudig meisje, in tegenwoordigheid van eene menigte volks, dat van bewondering opgetogen was. Maria vertoonde zich zoo, dat allen weldra erkenden, dat Zij het was, die ver-

scheen: in den luister van een zacht en schitterend licht, in een wit kleed, met witten sluier en blauwen gordel; het aanzicht schitterend van schoonheid en bevalligheid, van zachtaardigheid en goedheid; den glimlach op de lippen; de handen geopend en uitgestrekt tot het kind, of saamgevouwen en ten hemel gericht voor het gebed; de voeten ontbloot en met gouden rozen versierd.

Maria hield den heiligen Rozenkrans in haar gezegende handen, en maakte op treffende wijze het teeken van het heilig Kruis.

Alles in Haar was eenvoudig, zuiver en hemelsch. Haren aanblik deed het kind in vervoering en geestverrukking geraaken. Hare woorden waren vol leering en goddelijke bevelen.

Zij trok het kind door eene treffende belofte: »Doe mij het genoegen, gedurende veertien dagen hier te komen. Ik beloof u, dat Ik u zal gelukkig maken, niet in dit, maar in het andere leven.»

Zij leerde haar den weg van het ware geluk, het gebed, de boetvaardigheid en de liefde: »Bid voor de zondaars; kus de aarde voor de zondaren." En toen het kind de aarde kuste, bad het »Boetvaardig-

heid! boetvaardigheid! boetvaardigheid!"

Maria bereidde de groote vertogen der bedevaarten voor: »Ik wil," zeide Zij, »dat »hier volk kome. Ik wil, dat men hier processies-gewijze kome."

Zij deed in de Grot eene onuitputbare bron van genaden en mirakelen vloeien. »Ga drinken," zeide Zij, »aan de fontein, en ga u aan dezelve wasschen."

En om de gehoorzaamheid van het kind te beproeven, voegde Zij er bij: »Gij zult »van de kruiden eten, die daar groeien."

Haar woord bouwde het huis Gods, het huis des gebeds: »Ga, en zeg aan de »priesters, dat men hier eene kapel bouwe."

Eindelijk verkondigde en verheerlijkte Zij zichzelf, toen Zij haren geheimzinnigen naam uitsprak, dien naam, dien alle eeuwen verbeidden, dien naam, door de dogmatische uitspraak der heilige Kerk verheerlijkt: »Ik ben de Onbevleete Ontvangenis!"

2. De getuigen — Bernadette — Lourdes.

De bewonderenswaardige geschiedenis van Onze Lieve Vrouw van Lourdes is de bevestiging van deze geheimzinnige

woorden, de verheerlijking der Onbevleete Ontvangenis.

De Moeder Gods heeft zichzelf verheerlijkt in het kind, dat haar getuige en haar apostel was. — Zij heeft dat kind uitgekozen, klein, zwak, onwetend en veracht door de wereld, maar eenvoudig en rechtschapen, aan de ongeloovigsten het geloof aan hare oprechtheid inboezemend. Altoos, ook in het vervolg, bewaarde Maria Bernadette nederig en getrouw, zelfs te midden der beproevingen en der gevaren. Zij onderhield in haar, haar geheel leven lang, die evangelische kinderlijke eenvoudigheid, die wonderbare gave der uitverkoren zielen. Met dat »geluk des hemels,» dat Maria haar beloofde, gaf Zij haar hier op aarde eene eer, die de wereld met haren naam vervulde.

De Moeder der goddelijke »Wijsheid heeft haren naam verheerlijkt te midden van haar volk.» (Sap. XIX, 20.) Haar volk is het Fransche volk, (1) altoos dierbaar aan het hart der Moeder van Christus; haar volk, het zijn onze geliefde diocesanen van het bisdom Tarbes, dat geheel overdekt is met hei-

(1) Men bedenke, dat het een Fransche Bisschop is, die tot zijne diocesanen spreekt.

ligdommen van Maria, die door den ijver van zijnen Bisschop, Mgr. Laurence, hersteld zijn. Haar volk is het volk van Lourdes, dat sedert eeuwen uitmunt door zijn buitengewone godsvrucht tot de Onbevleete Ontvangenis; godvruchtig volk, dat weleer alle Zaterdagen publiek den Rozenkrans bad, en dien thans nog dagelijks bidt. — De heilige Maagd geleidt dat volk naar de Grot, om het de goddelijke geestverrukkingen van Bernadette te doen aanschouwen, opdat zich bij dit kind, de eerste en kinderlijke getuige harer verheerlijking, duizenden anderen van alle standen zouden voegen, die door het heerlijk schouwspel, dat zij voor oogen hadden, braver en godvruchtiger zouden worden. — De paaschcommuniën, die de verschijningen volgden, getuigen te Lourdes en in de omstreken, dat de Moeder der Barmhartigheid voor de zondaren gebeden heeft.

3. De Uitspraak.

God verzuimde en wachtte niet, om Zijne Moeder door wonderen te verheerlijken. Het water der Grot geeft bovennatuurlijke genaden en genezingen. De wereld en de hel zijn er van ontsteld. Satan, de

nabootser, de *aap* van God, trachtte het goddelijk feit te versmoren en te vernietigen door het belachelijk te maken, en duivelsche vertooningen te bewerken.

De burgerlijke macht meende tusschen beide te moeten treden, en deed den toegang tot de Grot versperren en de uitingen des geloofs verhinderen. Tegen haren wil verhinderde zij echter tevens de bemoeiingen der hel. De vinger Gods vertoont zich overal in deze geheele wonderbare geschiedenis.

Nu was het passend oogenblik gekomen voor het gezag der Kerk om op te treden. De Bisschop van Tarbes, waaronder Lourdes behoort, een wijs en voorzichtig man, vrij van allen hartstocht, vijand van alle overijling, Monseigneur Bertrand Severus Laurence, verklaarde, na zes maanden wachters, den 28 Juli 1858, dat hij, gevolg gevende aan den aandrang, waaraan hij van alle kanten blootstond, eene commissie instelde, belast om de feiten te onderzoeken, die het geheele land ontroerden, en bijzonder de feiten der verschijningen en der genezingen, die aan het water der Grot werden toegeschreven.

Deze commissie, samengesteld uit de keur der priesters van het bisdom, bijge-

staan door geleerde geneesheeren, bevestigde een twaalfstal bovennatuurlijke genezingen.

Eindelijk, na meer dan drie jaren van onderzoek en gebed, gaf Monseigneur Laurence, den 18 Januari 1862, in een herderlijk schrijven, een canoniek oordeel, waarin hij bevestigde, dat het de heilige Onbevleete Maagd was, die achttien malen in de Grot van Massabielle verschenen was, en waardoor hij voor zijn bisdom de vereering van Onze Lieve Vrouw der Grot van Lourdes veroorloofde, en den bouw beval van de kapel, die de Moeder Gods gevraagd had.

4. De Bisschoppen.

Dekatholieke wereld juichte de uitspraak toe van den Bisschop van Tarbes. De Bisschoppen, de Kardinalen, de Pausen Pius IX en Leo XIII, bekrachtigden die uitspraak, zij bevestigden die door hunne woorden, door hunne geschriften en handelingen.

De Bisschoppen zelven trokken ter bedevaart naar Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Gedurende de laatste achttien jaren, tot het jaar 1886, vermeldten de Annaïen

van O. L. Vr. van Lourdes het bezoek van niet minder dan *viijfhonderd en acht* bisschoppen van Frankrijk en uit alle oorden der wereld aan de Grot van Lourdes.

Twintigmaal had toen reeds het purper der kardinaalswaardigheid zijnen glans over de Grot doen schitteren. Bij plechtige gelegenheden verschenen daar de Fransche Kardinalen: Donnet, Kardinaal-aartsbisschop van Bordeaux, doopte de klokken der Basiliek; Kardinaal Guibert, Aartsbisschop van Parijs, wijdde de kerk, omgeven door 34 Bisschoppen; de Kardinaal Pie, Bisschop van Poitiers, verkondigde, bij de krooning van het beeld, Maria's heerlijkheden; de Kardinaal Caverot, Aartsbisschop van Lyon, geleidde zestienhonderd pelgrims naar Massabieille; de Kardinaal Desprez, Aartsbisschop van Toulouse, legde er den eersten steen van de Rozenkranskerk; de Kardinaal Bonnechose, Aartsbisschop van Rouen, verkondigde er voor duizenden toehoorders, dat hij aan Onze Lieve Vrouw van Lourdes het herstel zijner gezondheid dankte, en de belofte vervulde, van Haar voor die genezing te komen danken.

Bij de Fransche Kardinalen voegden zich

zes vreemde Kardinalen en zes pauselijke Nuntiusen, die van Rome en elders derwaarts snelden: Onder hen de pauselijke Nuntius van Parijs, Monseigneur Meglia, die in naam van Paus Pius IX de kroon op het hoofd der Lieve Vrouw van Lourdes kwam plaatsen.

5. De Paus.

Op Vrijdag, den 20 Februari 1885, verjaardag zijne verkiezing, onderhield zich Paus Leo XIII met de hem omringende Kardinalen, Bisschoppen, Prelaten en Dignitarissen van het pauselijk Hof, over Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Aan de Fransche Kardinalen, de Hooogerwaarden Pitra en Bonaparte, vroeg Zijne Heiligheid, of zij te Lourdes geweest waren? Dezen drukten hun spijt uit, dat zij deze bedevaart nog niet hadden kunnen volbrengen. »Wel! antwoordde de Paus, zelfs »een Italiaansche Kardinaal heeft de gunst »verlangd, van er een Italiaansche bedevaart heen te mogen voeren.” — »Tot heden, antwoordde de Kardinaal Vicaris »Parocchi, heb ik slechts de *geestelijke* »*beëvaart* kunnen afleggen.” — »O deze, antwoordde de Paus, verrichten wij

allen, en ik heb die dikwijls afgelegd."

Dit woord drukt voldoende de gevoelens uit, die Zijne Heiligheid bezielen ten opzichte van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Gevangenen op het Vaticaan, bezoeken Haar de Pausen meermalen in den geest en met het hart, en brengen Haar de hulde van hun geloof en godsvrucht, door de geschenken en de gunsten, waarmede zij haar overladen. — Pius IX verkondigde de schitterende overtuiging van de nieuwe Verschijning der goedertieren Moeder Gods." (Breve van 4 Sept. 1869.) Hij wilde, dat zijn portret in mosaïek, onder zijne oogen vervaardigd, als een zegel geplaatst werd op het voorportaal der kapel, die hij tot de waardigheid van Basiliek verheven heeft. Hij deed die kerk in zijnen naam wijden; in zijnen naam deed hij het beeld der Onbevlekt Ontvangene kroonen. (Breve van 1 Febr. 1876.) Hij legde aan de voeten dier Koningin den palm en de gouden kroon. In zijne private bidkapel plaatste hij het beeld der Verschijning, en in het midden der prachtige zaal van de Ontvangenis plaatste hij haar schoon standbeeld. Iederen dag bezocht hij de eenvoudige Grot, die hij in den tuin van het Vaticaan deed bouwen. Hij

was verheugd, dat hem water der mirakuleuze fontein gezonden werd (Breve van 27 Juli 1876) en zelf deelde hij daarvan aan de zieken uit.

Paus Leo XIII, erfgenaam der godsvrucht van Pius IX, verdubbelde zijne blijken van hoogschatting van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Hij stichtte de aartsbroederschap der Onbevleete Ontvangenis, (Breve van 20 December 1878), die hij met aflaten verrijkte, (Indult van 21 Augustus 1884) zoowel als de *Hospitalité* van Onze Lieve Vrouw van Lourdes (Indult van 25 Februari 1885) en de bedevaarten (Indult van 25 Februari 1885). Leo XIII moedigde de beweging aan, die de zielen naar Lourdes trekt: aan de *Geestelijke bedevaart* verleende hij vier volle aflaten (Indult van 24 December 1882, jaarlijks vernieuwd). Hij delegeerde zijne Eminentie den Kardinaal Desprez, om den eersten steen te zegenen en te leggen van de kerk van den Rozenkrans (Indult van 30 Juni 1883). Hij kondigde het zilveren jubilé aan van Onze Lieve Vrouw van Lourdes (Decreet van 24 December 1882). Hij zond een gouden kelk aan haar heilighdom. Door eene bijzondere Breve noodigde hij den Bisschop van Tarbes uit, om

aan Onze Lieve Vrouw van Lourdes een grootsch en duurzaam monument op te richten, door de authentieke geschiedenis harer uitstekende weldaden op geestelijk en lichamelijk gebied te bezorgen (Breve van 9 December 1878). Rome heeft zoo krachtig gesproken, als het zulks in zaken doen kan, die niet tot punten van het Katholiek geloof behooren. De Kerk heeft Onze Lieve Vrouw van Lourdes erkend en verheerlijkt.

6. De Bedevaarten.

De heilige Maagd heeft in de Grot van Lourdes gezegd: »Ik wil, dat hier toeloop kome. Ik wil, dat men hier in processie kome.»

De wereld heeft die stem gehoord, en is naar de Grot gestroomd, met een geestdrift, die aan de Kruistochten doet denken. Het getal pelgrims en bezoekers, gedurende de achttien laatste jaren, van 1868 tot 1886, bedraagt minstens *tien* *millioen*.

Terwijl elders de processies dikwijls maar al te veel verboden worden, spreiden ze te Lourdes een onvergelykelijken luster uit. Zij komen van alle hoeken der

wereld, de zeeën overstekend, vliegend op de vleugelen van vuur en stoom. Bij dag beschrijven ze onafzienbare lijnen, in onverbreekbare orde, onder de schaduw van het kruis, van de vaandels en de heiligenbeelden. Des nachts schitteren de waskaarsen der pelgrims, en trekken door de vallei vurige lijnen, die de sterren des hemels doen verflauwen. De duizenden stemmen der geloovigen zingen de heilige lofzangen in alle talen; allen bidden, communiceeren en maken van de Grot een voorportaal van het Paradijs.

Gedurende de achttien genoemde jaren, waarin men ze geteld heeft, zijn *zeventienhonderd vierentachtig* processies, of groote georganiseerde bedevaarten, op de oevers der Gave *anderhalf millioen* pelgrims uit Frankrijk komen uitstorten, en *dertig duizend* uit Spanje, Portugal, België, Nederland, Engeland, Zwitserland, Duitschland, Italië, Hongarije, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en Canada. — (In 1888 brachten 105 groote bedevaarten 79,483 pelgrims naar Lourdes.)

Te midden dier volkstoelooopen zag men Prinsen en Koningen, zelfs uit protestantsche landen, naar de Grot getrokken

door de faam van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. (1)

Er kwamen pelgrims te voet, niet alleen van uit de verste provinciën van Frankrijk, maar uit Elsas, Zwitserland, Italië en zelfs uit Hongarije. Het waren soms arme vrouwen, nederige en zwakke religieuzen, die van de aalmoezen leefden, die zij langs den weg harer lange en moeilijke reizen verzamelden.

Zeer bijzonder heeft men met bewondering de bedevaarten, alleen uit mannen bestaande, opgemerkt, in hun geheel een leger van *zeventig duizend* soldaten van Christus vormend. Fier droegen dezen de banieren, en schitterden het kruis en de gewijde medailles op hunne borsten, terwijl de Rozenkrans in de handen rondging, en het *Credo* op hunne lippen zweefde. Bij het aanschouwen dier nieuwe kruis-

(1) De koningen van Napels, Portugal, Hannover; de koninginnen van Spanje en Zweden; de infante van Portugal, de prins van Wales, de infante don Sebastiaan van Bourbon, de graaf en de gravin van Vlaanderen, de groothertogin van Toscane, de hertog en de hertogin van Parma, de graaf en de gravin van Caserta, de graaf van Ex, de gravin van Eu, erfgename van de kroon van Brazilië, de prins Czartoriski, de prinses Czartoriska, de hertog van Nemours en die van Alençon met hunne familiën. Het meerendeel dezer prinsen kwam herhaaldelijk naar Lourdes. In 1888 de keizerin van Brazilië.

vaarders mocht de wereld zeggen: »De eeuw van Voltaire is voorbij; Onze Lieve Vrouw van Lourdes heeft het menschelijk opzicht gedood.»

Onze eeuw heeft aanschouwd, wat de vorige eeuwen nooit zagen, processies van zieken, armen, meestal door de mildheid der liefdadigheid aangevoerd, ongeneeslijken veelal, stervend menigmaal, met honderdtallen te gelijk, uit alle provincies van Frankrijk en België. De wagens der spoorwegen werden in ziekenzalen veranderd, de Grot werd eene uitgebreide infirmerie; het was een aanblik, den engelen waardig, die de tranen uit de oogen der aanschouwers perste. Terwijl de *Hospita-liers* hunne zorgen uitputten, om de zieken te verlichten, al die ellenden te verzachten, baden duizenden pelgrims met uitgestrekte armen, en kusten de aarde dagen lang tot ver in den nacht. Menigmaal werden de zuchten der biddenden onderbroken door het dankbaar *Magnificat*, dat genezing aankondigde.

De Onbevleete Maagd heeft zich verheerlijkt in die onmeetbare menschen-scharen, die op hare roepstem uit alle werelddeelen, trouw luisterend naar haar woord, waren toegesnel.

7. Het gebed en de boetvaardigheid.

Eenmaal (21 Februari) op den 1en Zondag in de Vaste, stortte Maria tranen, en zeide tot het kind: »Bid voor de zondaren, kus de aarde voor de zondaren.»

De Moeder van Jezus voegde het voorbeeld bij het bevel: terwijl in de Grot de kralen van den Rozenkrans door hare vingers gleden, bad de Moeder der Barmhartigheid voor de zondaren; en heden ten dage nog noodigt haar lieflijk beeld in de holte der rots tot gebed uit, door zijn gevouwen handen en ten hemel gerichte blikken.

Bernadette voegde zich naar het gebed van Maria; haar Rozenkrans duurde zoo lang als de Verschijning. Vervuld van medelijden met de zondaars, bad zij voor hen en vernederde zich voor hen, de aarde kussend en de woorden herhalend: »Boetvaardigheid! boetvaardigheid! boetvaardigheid!»

Van dat oogenblik af was de Grot het heiligdom des gebeds. Het gebed vloeide er overvloedig en gemakkelijk van de lippen en uit het hart, voor de voeten van de Maagd, die daar bad. Het gebed vloeit er den ganschen dag, en men waakt

er vaak de nachten door, bij het licht der kaarsen, die het verzinnebeelden. Men bidt er voor de zondaars, de overledenen, voor de Kerk en het Vaderland, voor de zieken en de bedrukten. De pelgrims naderen tot de Grot, den Rozenkrans in de hand. De bedevaarten vervullen met haren welriekenden geur de velden en de valleïën, welke zij doortrekken en die weerklinken van hare gezangen. De lofzangen en het gebed overtreffen het gedruis der spoortreinen. Men bidt bij den heentocht: menigmaal bereidt men er zich toe voor door novenen van gebed. De dankbaarheid zal de gebeden der terugreis vermenigvuldigen, en den duur verlengen. Overal heeft de bedevaart den geest des gebeds verlevendigd; het gebed heeft in het hart der menschen het geloof, de hoop en de liefde vermeerderd; het heeft het hart van God verzoend en tot weldaden gestemd.

De boetvaardigheid geeft aan het gebed de kracht, om door de wolken tot Gods troon te dringen. Bij het gebed voegen de pelgrims de boetvaardigheid der opofferingen, der vermoeienissen, de boete van de geknielde gebeden en van het kruisgebed. — Zoo de volken, op het voorbeeld

der pelgrims, zullen bidden en boetvaardigheid doen, zal Gods rechtvaardigheid voldaan zijn, en zal Zijne barmhartigheid de volken toelachen. Op dien dag zal Onze Lieve Vrouw van Lourdes haren schoonsten triomf vieren.

8. De fontein.

De heilige Maagd zeide tot het kind: »Ga drinken en u wasschen aan de fontein.»

Het kind dronk, en wiesch zich in het modderig water, dat zich in het kuiltje verzamelde, dat hare hand in het zand gegraven had. De menschen over de geheele aarde drinken en wasschen zich in dat water, dat helder en klaar geworden is, en dat overal gevraagd wordt. De pelgrims nemen het mede, men verzendt het alom, men vindt het overal. De wachters der Grot verzonden alleen in den loop van het jaar 1885 *zesennegentig duizend* flesschen. (93,525 in 1888) Overal wrocht het wonderen van genaden en genezingen, die zeer dikwijls door de geneesheeren zelven bevestigd werden.

Die genezingen worden allernauwkeurigst bestudeerd, volgens de regels der

wetenschappen en de voorschriften der Kerk. Maar hare menigvuldigheid en aanhoudende vermeerdering gedurende achtentwintig jaren, te Lourdes zelf en in verschillende streken der aarde, is op zich zelf reeds het grootste wonder.

Meer wonderbaar en duizendmaal menigvuldiger echter zijn de geestelijke genezingen, die de barmhartigste der Moeders niet ophoudt te verkrijgen.

Geve God, dat »de volken, die Hij vatbaar voor genezing gemaakt heeft”(Sap.1 14), zich aan »de bronnen des Heeren" komen laven.

9. De Kapel.

»Ga aan de priesters zeggen, dat men hier eene kapel moet bouwen." Zoo klonk het bevel der heilige Maagd.

De priesters hebben dat bevel gehoord, zij hebben de kapel gebouwd, die door Maria gevraagd werd; zonder andere middelen dan de aalmoes, hebben zij de gracieuse Basiliek gebouwd, die de Grot bekroont, en haren slanken toren tot in de wolken verheft. In dien tempel prijken meer dan zes honderd banieren, en de vaandels van tien volken. In dien tempel worden jaarlijks ongeveer *dertig duizend*

heilige Missen opgedragen (24,060 in 1888); bij de *vierhonderdduizend* Communiën uitgedeeld (in 1888 233,900). (1) In dien tempel klimt zonder ophouden den ganschen dag het gebed tot voor Gods troon, en waakt de aanbidding vaak den ganschen nacht; zij is het ware beeld der heilige katholieke Kerk, der Bruid van onzen Heer Jezus Christus.

En die prachtige Basiliek is zeer dikwijls ontoereikend, om de overgroote menigten te bevatten; daarom bouwen de priesters thans een tweede kapel, die de groote kerk van den Rozenkrans zijn zal. (zij was in 1888 onder dak, en heeft reeds fr. 2,500,000 gekost). Juist op het gepaste oogenblik wordt die kerk van den Rozenkrans gebouwd, nu de opvolger en de erfgenaam der godsvrucht van den heiligen Paus Pius IX, Paus Leo XIII, voor altoos in de geheele heilige Kerk de maand van den Rozenkrans invoert, en aan de wereld verklaart, dat die devotie, die in vorige eeuwen herhaaldelijk het heil der Kerk verwierf, ook thans in de tegenwoordige

(1) Men bedenke, dat het jaar 1888 het gouden priesterjubilé van Paus Leo XIII vierde, en dat de groote aandrang van pelgrims derhalve naar Rome gericht was.

rampen dezelfde redding brengen zal. (Encycliek van 1 Sept. 1883).

Daar zullen ze komen, »de stammen, de stammen des Heeren, de getuigen van Israël, die aan God eer geven.” (Psalm CXXXIV, 4). Zij zullen den Heer Jezus-Christus komen beschouwen in de waarachtigste, de tastbaarste, de levendigste voorstelling der mysteriën van zijn leven; Jezus zal tot hunne oogen en harten spreken; Jezus zal in de zielen, in de familiën, in de maatschappij leven; Jezus, de koning van Frankrijk niet alleen, maar van alle volkeren, zal zegevierend in zijne strijdende Kerk optreden, die over de geheele aarde den Lofzang zal zingen: »De Christus overwint, de Christus heerscht, de Christus gebiedt.”

Zijne Onbevleete Moeder bereidt die zegepraal voor, door haar eigen heerschappij van het eene einde der aarde tot het andere te vestigen. De lof van Onze Lieve Vrouw van Lourdes is over de geheele aarde verspreid, tot op hare verste eindpalen. Hare beelden en voorstellingen, grotten, kapellen, altaren, kerken, kathedralen, verrijzen allerwege te harer eere. Zij heeft, verder afgelegenen, hare reeds beroemde heiligdommen te Oostakker in

België, te Constinopel, te Vilnour bij Pondichery, en wij mogen er Klein-Lourdes te Tienraij in Limburg wel bijvoegen. Maria trekt er de pelgrims heen, zelfs heidenen en turken. Overal verheerlijkt, vermenigvuldigt zij de wonderen harer goedheid. Door Haar verwerft de strijdende Kerk op aarde reeds eenen weerglans van het hemelsch Jerusalem. Dit zal de eeuwige glorie van Onze Lieve Vrouw van Lourdes wezen.

10. Ik ben de Onbevleete Ontvangelis.

Maria mocht met recht haar verheerlijkt *Magnificat* zingen, toen zij, ten hemel wederkeerend, aan de aarde haar laatste woord liet: IK BEN DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

Ja, terecht, Zij is de Onbevleete Ontvangelis, de Moeder van Jezus, de groote openbaring Gods, van eeuwigheid voorbeschikt in de besluiten, in het hart van God, den Schepper van het heelal, van den beginne en in alles onbevleet, die het Heilig der Heiligen dragen moest. Zij is de Vrouw, aan den eersten mensch na zijnen val aangewezen, die den kop van

het helsche serpent verpletten zal. Verwacht door de patriarchen, voorspeld door de propheten, verzinnebeeld door de heilige vrouwen, is zij zonder smet ontvangen in den schoot harer moeder, de heilige Anna. Medehelpster tot de verlossing van het menschelijk geslacht, verschijnt Zij op de dagen van den grooten strijd, om de Kerk te helpen, die van haren kant al hare voornaamste overwinningen en eeretitels achtervolgens verheerlijkt.

In onze dagen van duisternis, bederf en snoode vervolging, heeft de heilige Kerk plechtig de Onbevleete Ontvangenis van Maria verkondigd, en in haar geheel haar vertrouwen gesteld voor het herstel van den vrede en het einde der vervolging. Maria antwoordde op dien kreet der Kerk, en vertoonde zich op de aarde. Zij nam den vertrouwelijksten naam aan, die door alle volken en door alle harten gezongen wordt, dien van de Onbevleete Ontvangenis. (1) Zij is ons de woorden komen herhalen, die het heil en den vrede verzekeren. Zij heeft ons het gebed,

(1) In het katholieke Spanje wordt soms aan kinderen de naam gegeven van Onbevleete Ontvangenis.

de boetvaardigheid en de liefde komen aanbevelen, het publieke gebed der bedevaarten, het gebed in de kerken, in de huizen, altijd en overal. En de stem onzer Onbevleete Moeder, die over de geheele wereld weerklonk, heeft de geheele wereld aan hare voeten doen knielen, en in haar hart doen opnemen.

VERZUCHTINGEN EN GEBEDEN

TOT DE

ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

Onbevleete Moeder! ik wensch U duizendmaal geluk met het verheven voorrecht uwer Ontvangenis zonder smet der zonde; ik vereenig mijne gelukwensen met die van alle hemelingen en van alle rechtvaardigen op aarde.

Ik dank de allerheiligste Drievuldigheid voor de vreugde, die Zij aan de Heilige Kerk geschonken heeft door de dogma-verklaring van dit verheven geheim.

Door het hemelsch welbehagen, dat God van het eerste oogenblik van uw bestaan in U gesteld heeft, die U tot zoo groote heerlijkheid heeft willen verheffen, bid ik U, aanvaard mijne zwakke gelukwensen tot vergoeding voor de dagelijksche beledigingen, die de menschen tegen U en uwen goddelijken Zoon bedrijven.

Met een volkomen vertrouwen beveel ik in uwe zorgen de behoeften der heilige Kerk en der volken aan.

Ik smeeek U voor den Paus, voor de verheffing der heilige Kerk, de uitroeiing der dwalingen, de bekeering der zondaren, de verbetering der zeden, den voorspoed van alle katholieke missiën, vooral het doopsel der kinderen, zoowel der geloovigen als der ongeloovigen, die in gevaar zijn te sterven, zonder het te hebben ontvangen.

Ik bid en smeeek U, geef aan allen, en vooral aan ons, die U deze verzuchting toestieren, eene vurige liefde tot Jezus, een kinderlijke genegenheid tot U, een volmaakte zuiverheid van ziel en lichaam, en den onuitsprekelijken schat der volharding tot het einde mijns levens.

Alles vertrouw ik in uwe handen toe; geheel en gansch wijd ik mij toe aan uwen dienst.

Ik smeeek U eindelijk, dat tegen dit mijn bezoek aan U, Gij mij in mijnen doodstrijd gelievet te bezoeken. Deze gunst vraag ik U bijzonder voor diegenen, die in deze maand den strijd van hun laatste uur zullen doorstaan.

Bezoek, o lieve Moeder, ook de beminde

zielen in het vagevuur, en vooral diegenen,
die hier op aarde tot U verzuchtten.

Dat wij allen, die tot U onze toevlucht
nemen, in den hemel vereenigd mogen
worden, om er in eeuwigheid het groote
mysterie te verheerlijken van uwe *Onbe-
vlekte Ontvangenis*. Amen.

Wees gegroet! zuivere Maagd Maria,
zonder vlek der zonde ontvangen!

Wees duizendmaal gegroet, Onbevleete
Maagd Maria!

Toon, dat Gij onze Moeder zijt.

Gezien en goedgekeurd:

TARBES, 17 April 1886.

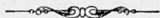
(get.) † PROSPER, MARIA,
Biss. v. Tarbes.

L I J S T

der 18 verschijningen van Onze Lieve Vrouw,
aan de 14-jarige Bernadette Soubirous, in
de Grot van Massabiëille, nabij Lourdes,
van af 11 Februari tot 16 Juli 1858.

1^e *Verschijsning*, op Donderdag 11 Februari, ten tijde van het Angelus. — Maria verschijnt in een wit kleed, met blauwen gordel, witten sluier, met twee gouden rozen op de bloote voeten; met een witten Rozenkrans aan den arm. — Het kind, verschrikt over de verschijning, trekt den Rozenkrans uit, en wil dien bidden. — Maria moedigt haar aan, en maakt zelve met het kruis van haren Rozenkrans het teeken van het H. Kruis, en snoert de kralen van haren Rozenkrans onder het bidden van Bernadette.

2^e *Verschijsning*, op Zondag 14 Februari, vóór de Vespers. — Bernadette met 20 kinderen, had een flesch wijwater meegenomen, waarmede zij de Verschijning besproeit, onder het uitspreken der woorden: »Zoo gij van God komt, treed nader.»

— Maria glimlachte, en trad tot op den rand der nis.

3e *Verschijsing*, op Donderdag na Aschwoensdag, 18 Februari, na de H. Mis van half zes ure. — Bernadette was vergezeld van Antoinette Peyret, congreganiste, die hare waskaars medebracht, en Mèvrout Millet. — In de onderstelling, dat de verschijsing eene ziel uit het vagevuur mocht zijn, hadden de vrouwen papier, pen en inkt medegebracht, en deden Bernadette aan Maria vragen, haren naam te schrijven, en wat zij begeerde. — Maria antwoordde: »Wat Ik u te zeggen heb, behoef Ik niet te schrijven.” — Vervolgens verzocht Zij Bernadette, van gedurende veertien dagen achterevolgens daar ter plaatse te komen, wat deze beloofde; waarop Maria antwoordde: »en *Ik, ik beloof, u gelukkig te zullen maken, niet in deze wereld, maar in de andere.*” — Eindelijk nog veroorloofde Maria aan de gezellinnen van Bernadette, dat zij haar telkens mochten vergezellen, er bij voegende: »*Ik verlang hier een grooten toeloop te zien.*”

4^e *Verschijsing*, op Vrijdag 19 Februari, na de H. Mis. — Meer dan 100 personen waren aanwezig; Bernadette was vergezeld van hare moeder en eenige gezellinnen.

Allen baden den rozenkrans, en waren van gevoelen, dat het de Moeder Gods was, die aan Bernadette in hare geestverrukking verscheen.

5^e *Verschijsning*, op Zaterdag 20 Februari. — Meer dan 500 personen waren aanwezig, ook de ouders van Bernadette. Deze droeg reeds van af den 18 Febr. onder het bidden van den rozenkrans, eene waskaars in de hand, die haar aanvankelijk geleend werd door Antoinette Peyret, en later door hare beide tantes Maria Bernarda Casterot, hare meter bij het doopsel, en Lucia Casterot gegeven werd, omdat de Verschijsning haar gezegd had, de kaars daar te laten. Bernadette stak derhalve de kaars in den grond, en liet ze daar branden. Vele anderen hadden reeds kaarsen aangebracht.

6^e *Verschijsning*, op Zondag 21 Februari: 1^e Zondag in de Vasten, in den vroegen morgen. Eenige duizenden menschen waren aanwezig. Bernadette was vergezeld van hare moeder, hare zuster en andere personen. — Maria scheen bedroefd, en toen Bernadette haar om de reden harer droefheid vroeg, antwoordde zij: „*Bid voor de zondaren.*” — In den namiddag van denzelfden dag werd Bernadette voor

den commissaris van politie gebracht. (Den 26 Februari, daags na het ontspringen der bron, werd zij ook nog voor het gerechtshof gedaagd, maar telkens vrijgesproken.)

Op Maandag, 22 Februari, had de vader van Bernadette haar verboden, naar de Grot te gaan, en had haar naar school gezonden. — Tegen den middag werd zij door een onweerstaanbare kracht naar de Grot getrokken, maar de Verschijning vertoonde zich niet, wat zij ook rondborstig, bekende.

7^e *Verschijsing*, op Dinsdag 23 Februari, vóór zonsopgang. Groote toeloop van volk. Maria vertrouwt aan Bernadette een geheim toe, dat haar alleen aangaat, en dat deze belooft te verzwijgen. — Daarna sprak Maria: »*Gij zult aan de priesters zeggen, dat ik wil, dat men mij hier eene kapel bouwe.*» — Bernadette voldeed aan dat gebod, en deelde het aan haren Pastoor, den Eerwaarden Heer Peyramale, mede, die haar alsdan ondervroeg over de Verschijning, en tot bevestiging der waarheid van hetgeen Bernadette hem mededeelde, een teeken vroeg: »Wij zijn in den winter, zeide hij; zeg dan van mijnentwege aan de Vrouw, die u verschijnt, dat, zoo Zij eene kapel verlangt,

Zij den wilden rozenstruik doe bloeien, die aan hare voeten staat.

8^e *Verschijsing*, op Woensdag 24 Februari, bij het opgaan der zon. Een ontelbare menigte omringde de Grot.—»Ik heb de Verschijsing gezien,» zoo verhaalt Bernadette zelve aan Pastoor Peyramale, ten antwoord op zijn bevel van den vorigen dag, »en ik heb Haar gezegd: Mijnheer Pastoor vraagt U, een bewijs te geven, bij voorbeeld den wilden rozenstam te laten bloeien, die aan uwe voeten groeit, omdat mijn woord niet voldoende is voor de priesters, en dat zij zich op mij alleen niet willen verlaten. Daarop heeft Zij geglimlacht, maar niets gezegd. Vervolgens heeft Zij mij belast, voor de zondaren te bidden, den grond te kussen voor de bekeering der zondaren, en van den oever der Gave (een bergstroom, die langs de Grot vloeit) op te kruipen tot binnen in de Grot. Zij zeide ook driemaal: »*Boetvaardigheid! Boetvaardigheid! Boetvaardigheid!*» Ik heb die woorden herhaald, op de knieën voortkruipend tot op de aangewezen plaats. Vervolgens heeft Zij mij een geheim medegedeeld, dat mij persoonlijk aangaat, en daarna is Zij verdwenen.»

9^e *Verschiĳning*, op Donderdag den 25 Februari. Eene overgrootē menigte bevond zich aan de Grot. — Ten derden male openbaarde Maria een geheim aan Bernadette, dat deze beloofde te verzwijgen. — Daarna zeide Zij tot het kind: »En nu, mijne dochter, *ga drinken en u wasschen aan de fontein, en eet van het kruid, dat er bijgroeit.*» — Daar het kind echter geene bron ontwaardde, wilde het naar de Gave gaan, maar Maria hield haar terug, en naar den linkerhoek der Grot wijzende, waarheen Zij haar daags te voren geboden had te kruipen, zeide Zij: »Ik heb u niet gezegd, naar de Gave te gaan drinken; *ga naar de fontein, die is hier.*» — Geene fontein ter plaatse vindend, scharrelde het kind in den grond, waaruit eenig water opborrelde, dat het kuiltje spoedig vulde, en er weldra overheen liep. Bernadette dronk met weezin van dat water, dat drabbig was door de vermenig met de aarde. Zij wiesch er zich mede en at van het kruid (saxifraag of steenbreker), dat in de nabijheid groeide.

Op Vrijdag, den 26 Februari waren 5 à 6000 personen om de Grot aanwezig; Maria echter verscheen dien dag niet aan Bernadette. — Daarentegen had op dezen

dag de eerste wonderbare genezing door het water van de bron plaats. Louis Bourriette namelijk, een steenkapper, had bij het springen eener mijn een oog verloren. Hij wiesch het zieke oog met vertrouwen aan de bron, en werd onmiddellijk geheel hersteld. Denzelfden avond stroomde gansch Lourdes naar de Grot, en zong er de Litanie van O. L. V. bij den glans van ontelbare kaarsen.

10^e *Verschijsning*, op Zaterdag 27 Februari. — Bernadette moet ook op dezen dag en op de vijf volgende dagen drinken aan de fontein, er zich aan wasschen, en van het kruid eten, dat er bij groeit.

11^e *Verschijsning*, op Zondag 28 Februari. — Op bevel van Maria doet Bernadette, wat haar ook op 25 Febr. en de volgende dagen was geboden. — Op dezen dag bracht vrouw Croisine Duconte haar stervend kind naar de Grot, en dompelde het in de bron, waar zij het genezen uit terugneemt.

12^e *Verschijsning*, op Maandag 1 Maart. — Bernadette ontvangt van Maria hetzelfde bevel als op Donderdag den 25 Februari.

13^e *Verschijsning*, op Dinsdag 2 Maart. — Na dat Bernadette wederom op bevel van Maria aan de bron had gaan drinken, er zich aan gewasschen had, en van het

kruid gegeten had, beval Maria ten tweeden male aan het kind van aan de priesters te zeggen, dat Zij daar ter plaatse *eene kapel wilde gebouwd hebben*, er bij voegende: »*Ik wil, dat hier processies komen.*» — Pastoor Peyramale was echter ook nu niet lichtgeloovig, en beval aan het kind, aan de Verschijning haren naam te vragen.

14^e *Verschijsing*, op Woensdag 3 Maart. — Bernadette voldoet aan het gebod van haren Pastoor, maar Maria glimlachte, en vergenoegde zich, aan haar bevoorrecht kind te gebieden, van aan de fontein te gaan drinken, er zich aan te wasschen, en van het nabijzijnd kruid te eten.

15^e *Verschijsing*, (laatste der 14 dagen, door Maria aan Bernadette voor haar bezoek gevraagd) op Donderdag 4 Maart, na zonsopgang. Meer dan 20,000 menschen waren aanwezig. Bernadette komt er met hare moeder. — Maria beveelt haar, thans ten zevenden male, aan de bron te drinken, er zich aan te wasschen, en van het aanwezig kruid te eten. Daarna echter beveelt zij ten derden male aan het kind: »*Ga, mijne dochter, aan de priesters zeggen, dat Ik wil, dat men hier eene kapel bouwe, en dat er processies komen.*» Eer dat Maria verdween, wierp Zij een

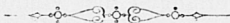
bevalligen blik op de menigte, en zegende hare kinderen.

16^e *Verschijsing*, op het feest van O. L. V. Boodschap, den 25 Maart. — Tot vier maal toe bad Bernadette: »O Vrouw, wilt gij de goedheid hebben, mij te zeggen, wie Gij zijt, en welke uw naam is?» De heilige Maagd had de handen saamgevoegd. Op de vierde vraag echter scheidde Zij die, en liet haren Rozenkrans op den arm glijden; vervolgens verhief Zij de handen van de aarde naar den hemel, en ze voor de borst te zamenvoegend, de oogen ten hemel gericht, sprak Zij die hemelsche woorden: »*Ik ben de Onbevleete Ontvangenis.*» — Ofschoon Bernadette den zin dier woorden niet verstond, ging zij die onmiddellijk aan haren pastoor herhalen, die er haar over onderrichtte.

17^e *Verschijsing*, op Paaschmaandag, den 5 April. (Anderen beweren, dat deze 17^e verschijning plaats had op Woensdag 7 April). — Er was een toeloop van 10,000 personen aan de Grot, zonder te weten, dat Bernadette er zou komen. Deze, door een onweerstaanbaren aandrang gedreven, kwam er, en Maria verscheen haar. — Tijdens deze verschijning hield zij de kaars, die zij droeg, met beide handen

vast, en verhief allengskens de handen in dier voege, dat de vlam der kaars tusschen hare vingers, door den wind bewogen werd, zonder haar te branden. De geheele menigte was getuige van dit wonder. Maria sprak echter ditmaal niet.

18^e en laatste *Verschijsning*, op Woensdag 16 Juli, feest van O. L. V. van den Berg Carmel, 's avonds om 8 uur. De vervolging tegen het bovennatuurlijke der Verschijsningen, en de uiting van het geloof des volks, duurden voort. De Grot was op hooger bevel afgesloten, toen Bernadette op 16 Juli hare jongere tante (hare petetante) waarschuwde, dat zij den haar bekenden aandrang gevoelde, om naar de Grot te gaan. — Met nog twee andere vrouwen knielden zij tegenover de Grot, aan den anderen kant der Gave, neder. — Maria verscheen er aan Bernadette, alsof de Grot tot haar naderde. Maria lachte Bernadette minzaam toe, haar met het hoofd toeknikkend, als om Haar tot een zalig wederzien vaarwel te zeggen.

GEESTELIJKE BEDEVAART

NAAR

P. J. V. VAN LOURDES,

bij wijze van Novene ter harer eere op 25 Maart, 16 Juli,
8 September en 8 December.

Maria noodigt hare kinderen uit, om naar de gezegende Grot van Lourdes, waar Zij herhaaldelijk verschenen is, ter bedevaart te komen. »Ik verlang hier een grooten toeloop te zien;» »Ik wil dat men hier in processies kome,» zeide zij den 2 Maart 1858.

Zeer velen echter, die aan de roepstem van Maria willen beantwoorden, kunnen aan hun verlangen niet voldoen, wegens den verren afstand of de kosten der reis. Deze omstandigheid bracht de vereerders van Maria op de gedachte, om in den

geest eene bedevaart naar Lourdes te houden, door het verrichten van gebeden tot die intentie.

Z. H. de Paus heeft deze oefeningen herhaaldelijk goedgekeurd, en bij rescript van 21 Februari 1889, heeft Paus Leo XIII, op verzoek van den Bisschop van Tarbes (zie Annalen de N. D. d. Lourdes pag. 281) ook voor het jaar 1889 een *vollen aflaat* verleend onder de gewone voorwaarden, aan degenen, die de *Geestelijke bedevaart naar O. L. V. van Lourdes* zullen houden, 1° op 25 Maart, feest van *O. L. Boodschap*, waarop Maria te Lourdes hare Onbevleete Ontvangenis verkondigde; 2° op 16 Juli, feest van *O. L. V. van den Berg Carmel*, verjaardag der laatste verschijning van O. L. V. te Lourdes; 3° op 8 September, feest van *O. L. V. Geboorte*, en 4° op 8 December, feest der *Onbevleete Ontvangenis*, of op eenen dag in het octaaf dier feesten. — Op elken dag der voorbereidende novene tot die feesten, verleende de Paus 7 jaren en 7 *quadragenen aflaat* aan degenen, die de *Geestelijke Bedevaart* houden. — Als oefening voor de Geestelijke bedevaart bidt men: hetzij alleen of gemeenschappelijk, op elken dag dier novene een rozenkrans ter eere van O. L. V.

van Lourdes. — Te Lourdes zelf wordt op elken dag dier novene de rozenkrans publiek in de kerk voor het Allerheiligste Sacrament gebeden.

GEBEDEN

DIE DE ZIEKEN TE LOURDES BIDDEN, BIJ
HET GEBRUIK VAN HET BAD IN DE
PISCINE, OF BIJ HET GEBRUIK VAN
HET WATER DER BRON.

Vóór men in het bad gaat:

5 maal het Onze Vader; 5 maal het
Wees gegroet; 5 maal het Glorie zij den
Vader; en een akte van berouw.

In het bad:

3 maal: Gezegend zij de heilige en On-
bevlekte Ontvangenis der allerheiligste
Maagd.

3 maal: Maagd Maria, Moeder van God.

3 maal: Onze Lieve Vrouw van Lourdes,
bid voor ons.

3 maal: Mijne Moeder, ontferm U mijner.

3 maal: Onze lieve Vrouw van Lourdes,
genees mij, ter liefde en tot glorie der
allerheiligste Drievuldigheid.

3 maal: Onze lieve Vrouw van Lourdes,
genees mij ter bekeering der zondaren.

3 maal: Genezing der kranken, hulp
der zieken.

Als men uit het bad komt:

5 maal het Onze Vader; 5 maal het
Wees gegroet; 5 maal het Glorie zij den
Vader en een akte van Berouw.

L I T A N I E

TER EERE VAN

Ɲ. Ƣ. VROUW VAN ƢOURDES.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
Hemelsche Vader, waarachtig God, ontferm U onzer.
Eeuwige Zoon des Vaders, Verlosser der wereld, waarachtig God, ontferm U onzer.
Heilige Geest, waarachtig God, ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.
Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons.
Onbevleete Maagd, die ons den goddelijken Verlosser geschonken hebt, bid voor ons,

Wonderbaar werktuig der hemelsche
barmhartigheid,
Die te Lourdes verschenen zijt,
Die eene eenzame Grot verkozen
hebt, om ons te leeren de wereld
te vluchten,
Die omgeven waart van een schitte-
rend licht, om ons de hemelsche
glorie te openbaren,
Die uitblonkt door schoonheid, om
ons de schoonheid der ziel boven
alles te leeren schatten,
Die met een helder wit gewaad ge-
kleed waart, om ons te herinneren,
dat wij onze zielen zuiver van
zonden moeten bewaren,
Die een hemelsch-blauwen gordel
droegt, om ons te leeren, dat de
heilige zuiverheid en alle christe-
lijke deugden slechts door de kracht
en sterkte des hemels te verwer-
ven zijn,
Die een langen witten sluier droegt,
om ons te leeren, dat de nederig-
heid de beschermster der deugd is,
Die uwe blikken ten hemel gevestigd
hield, om uwe kinderen te leeren,
dat zij hun oog op de eeuwige
zaligheid moeten richten,

Onbevleete Maagd,

bid voor ons.

Onbevleete Maagd,

bid voor ons.

Die den Rozenkrans in de handen
droegt, om ons aan te bevelen,
dien godvruchtig te bidden, en de
geheimen er van te overwegen,

Wier ongeschoeide voeten op de rots
en de doornen stonden, om ons
aan te moedigen, met vertrouwen
in dit tranendal voort te gaan,

Die aan een arm kind verschenen
zijt, om uwe voorliefde voor de
kleinen en geringen der aarde te
tooncn,

Die door een kind eene bron hebt
doen ontspringen, opdat wij door
uwe hulp wonderen van deugd
mogen beoefenen,

Die ons dat heilzaam water zoo over-
vloedig gegeven hebt, om ons daar-
door uwe almachtige voorspraak
en uwe moederlijke teederheid te
openbaren,

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, die
de zondaren bekeert,

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, die
den ijver der rechtvaardigen opwekt,

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, die
de dooden ten leven verwekt,

Onze Lieve Vrouw van Lourdes, die
de blinden het gezicht verleent,

O. L. Vrouw van Lourdes, Die de dooven doet hooren,
Die de stommen doet spreken,
Die de lammen doet gaan,
Die de zieken de gezondheid schenkt, bid voor ons.
Die de bedrukten vertroost,
Die in alle noodwendigheden te hulp
komt,
Die dagelijks meer en meer wordt
aangeropen,
Die onophoudelijk meer pelgrims tot
U trekt,
Voor onze Moeder de heilige Kerk roe-
pen wij U aan, Onze Lieve Vrouw van
Lourdes.
Voor onzen heiligen Vader den Paus
roepen wij U aan, Onze Lieve Vrouw
van Lourdes.
Voor ons dierbaar Vaderland roepen wij
U aan, Onze Lieve Vrouw van Lourdes.
Voor alle kwalen, die ons bedreigen, roe-
pen wij U aan, Onze Lieve Vrouw van
Lourdes.
Voor onze ouders en bloedverwanten roe-
pen wij U aan, Onze Lieve Vrouw van
Lourdes.
Voor onze vrienden en vijanden roepen wij
U aan, Onze Lieve Vrouw van Lourdes.
Voor de ketters en ongeloovigen roepen wij
U aan, Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

ÿ. Bid voor ons, onze Lieve Vrouw van Lourdes!

Ë. Opdat wij de beloften van Christus waardig worden!

GEBED.

Goddelijke Jezus, die aan een eenvoudig kind de genade hebt verleend, op aarde het aanschijn uwer goddelijke Moeder te aanschouwen, verleen ons, dat wij in de eenvoudigheid der kinderen Gods in nederigheid wandelen, en uwe goddelijke inspraken mogen aanhooren, opdat wij volgens de opwekking der Onbevlekt Ontvangene, boetvaardigheid doen voor onze zonden, en ons op de beoefening der christelijke deugden met moed en ijver toeleggen. Dan mogen wij hopen, dat het liefderijk hart van Jezus, en het teeder, moederlijk hart van Maria, steeds voor ons geopend zij, om ons met genaden te vervullen, opdat wij, van goddelijke liefde ontvlamd, de kroon der glorie steeds waardiger worden. Amen.

G E B E D

door den Bisschop van Tarbes voor zijn bisdom goedgekeurd.

Wees gegroet, Onbevleete Maagd, die U gewaardigd hebt, achttien malen in het glanzend licht van ootmoed en schoonheid in de Grot van Lourdes te verschijnen, en aan een onschuldig kind in hare geestverrukking te zeggen: *Ik ben de Onbevleete Ontvangenis*; wees gegroet om de voortdurende gunsten, die Gij op die gezegende plaats blijft uitdeelen. Door uw moederlijk hart, o Maria, door de eer, die de Heilige Kerk U bewijst, smeeken wij U, dat Gij de verwachting wilt vervullen, die de verkondiging van het geloofspunt uwer Onbevleete Ontvangenis in ons heeft opgewekt. Amen.

GEBED.

Onbevleete Maagd, Moeder van barmhartigheid, Behoudenis der zieken, Toevlucht der zondaren, Troosteres der bedrukten, Gij kent mijne noodwendigheden, mijne kwellingen en mijn lijden; gewaardig U eenen gunstigen oogslag op mij te werpen. In de Grot van Lourdes verschij-

nend, hebt Gij gewild, dat deze eene bevoorrechte plaats zou zijn, vanwaar Gij uwe weldaden zoudt uitstorten. Vele ongelukkigen hebben er hulp in hunne geestelijke en lichamelijke kwalen gevonden. Vol vertrouwen kom ik uwe gunsten afsmeken: Verhoor, o teedere Moeder, mijn ootmoedig gebed, en, overladen met uwe weldaden, zal ik trachten, uwe deugden na te volgen, om eenmaal in uwe glorie te mogen deelen. Amen.

1e NOVENE.

Voor een zieke.

Heilige Maria, Onbevleete Maagd, Koningin der Martelaren, Behoudenis der zieken, bid met ons bij Jezus, uwen goddelijken Zoon, voor de genezing van den ons dierbaren zieke, opdat hij, door uwe voorbede geholpen, onzen Heer en God met gezondheid van ziel en lichaam in de H. Kerk moge dienen. Amen.

2e NOVENE.

Voor eene bekeering.

Heilige Maagd, Moeder Gods en On-

bevlekte Maagd, die, even als uw goddelijke Zoon, niet wilt dat de zondaar sterve, maar dat hij zich bekeere en leve; verhoor het gebed, dat wij opdragen voor de oprechte bekeering van de ons dierbare ziel, en verkrijg haar de genade, het goddelijk Hart van onzen Heer en Verlosser voortaan niet meer te bedroeven, maar het te vertroosten. Amen.

3e NOVENE.

Voor eene bijzondere aangelegenheid.

Heilige Maria, Moeder Gods en altijd Onbevleete Maagd, gedenk uwe goedheid en de liefde van Jezus, om voor ons tusschenbeide te komen bij zijn goddelijk Hart en de bede voor de zaak (N.N.), die wij met aandrang afbidden, met eenen gunstigen uitslag te bekroonen. Amen.

VOLKSLIED

TER EERE VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES.

1.

Te Lourdes op de bergen,
Verscheen in een grot,
Vol glans en vol luister,
De Moeder van God.
Ave, ave, ave Maria. (*bis.*)

2.

Zij riep Bernadette,
Een nederig kind.
Wie zijt Gij? vroeg 't meisje,
Die U hier bevindt?
Ave, etc.

3.

»Ik ben de Onbevleete
En zuivere Maagd.
Gansch vrij van de zonde,
Heb ik God behaagd."
Ave, etc.

4.

»Ik wil hier een tempel
Op Massabiël's rots.
Ik zal er doen schitt'ren
De wond'ren van God."
Ave, etc.

5.

Zij deed aldaar springen
Een klare fontein,
Met heelende wat'ren,
Als ware 't medicijn.
Ave, etc.

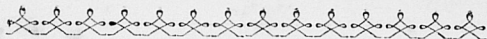
6.

»Dat pelgrims hier komen,
Van wijd en van zijd,
'k Zal zalving hier geven
Aan ieder die lijdt "
Ave, etc.

7.

En sedert 'tverschijnen
Der Moeder-Maagd daar,
Stijgt immer de smeekebeê
Der christenen schaar.
Ave, etc.

BLADWIJZER.

	Bladz.
1. De Verschijningen	5
2. De Getuigen — Bernadette — Lourdes	7
3. De Uitspraak	9
4. De Bisschoppen	11
5. De Paus	13
6. De Bedevaarten	16
7. Het gebed en de boetvaardigheid.	20
8. De fontein	22
9. De Kapel	23
10. Ik ben de Onbevleete Ontvangenis.	26
Verzuchtingen en Gebeden tot de On- bevleete Ontvangenis.	29
Lijst der 18 verschijningen van Onze Lieve Vrouw aan de 14-jarige Ber- nadette Soubirous in de Grot van Massabiëille, nabij Lourdes van af 11 Februari tot 16 Juli 1858 . . .	32
Geestelijke Bedevaart naar O. L. V. van Lourdes, bij wijze van Novene ter harer eere op 25 Maart, 16 Juli, 8 September en 8 December. . .	42

Gebeden die de zieken te Lourdes bidden, bij het gebruik van het bad in de Piscine, of bij het gebruik van het water der bron	45
Litanie ter eere van O. L. Vrouw van Lourdes.	47
Gebed door den Bisschop van Tarbes voor zijn bisdom goedgekeurd . .	52
Novene voor een zieke	53
Novene voor eene bekeering. . . .	53
Novene voor eene bijzondere aangelegenheid	54
Volkslied ter eere van Onze Lieve Vrouw van Lourdes	55

IMPRIMATUR.

RUREMUNDÆ, 17 Aprilis 1889.

P. RUSSEL, *Can. theol.*,
Librorum Censor.

